

před početím své působnosti u bezprostřední dozorčí matriční vrchnosti přísahu nebo slavnostní slib a dále, že jest je ohledně agendy náležející do oboru jejich působnosti považovati za veřejné úředníky.

Z těchto ustanovení však jest zřejmo, že zákon ani takovým matrikářům, kteří před svým ustanovením nebyli veřejnými úředníky resp. jako matrikáři nezastávají zároveň též jiný úřad, charakter úředníků státních přiznati nechtěl a nepřiznal.

Jest tedy stížnost, opírající nárok st-lův na drahotní přídavek, náhlou a nouzovou výpomoc, úpravu platu a na pensi o právní názor, že st-le jako matrikáře pověřeného vedením státních matrik je nutno pokládati za úředníka státního se všemi právy státních úředníků, bezdůvodná a slušelo ji proto zamítnouti.

Č. 3790.

Pastviny (Podkarpatská Rus): Ani pastevní výbor ani — v cestě instanční — zemědělský referát civilní správy Podkarpatské Rusi nejsou příslušné rozhodovati při pachtovním poměru podle § 7 zák. č. 68/1922 o sporech vzniklých mezi vlastníkem pozemků a pachtýři o výši pachtovného a poplatku za orání.

(Nález ze dne 21. června 1924 č. 11.236.)

Prejudikatura: Boh. 3484 adm.

Věc: Ludvík N. a společníci v B. proti zemědělskému referátu civilní správy Podkarpatské Rusi o nájemné z pozemků a poplatek za orání.

Výrok: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: K žádosti Ludvíka N. a soudruhů, občanů z B., z 29. května 1922 za ustanovení poplatků za užívání pozemků velkostatku dle zák. č. 68 z r. 1922 stanovil pastevní výbor okresu tiszahátského po slyšení stran rozhodnutím z 29. prosince 1922, že obyvatelé obce B., kteří užívali v roce 1922 půdy náležející do vlastnictví Sch-ova, jsou povinni platiti za uher. jitro 138 K s 20% přírůžkou, tedy celkem 165 K a za zorání 70 K za jitro.

Odvolání z tohoto rozhodnutí referát min. zeměd. při civilní správě Podkarpatské Rusi v Užhorodě nař. rozhodnutím zamítl. . .

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss takto:

Ze správních spisů je vidno, že jde o plat za pozemky, kterých st-lé užívali v r. 1922 na základě oznámení učiněného okresnímu soudu podle § 7, odst. 2 zák. ze 17. února 1922 č. 68 Sb., kterým se upravuje užívání pozemků v P. R. za podíl jich naturálního výnosu.

Vzešel tedy mezi st-li a vlastníkem pozemků Sch-em p a c h t o v n í p o m ě r v e s m y s l u § 7 c i t. z á k.

Nss vyslovil pak ve svém nál. Boh. 3484 adm. právní názor, že ve všech případech, kde mezi uživateli a vlastníkem pozemků vzešel pachtovní poměr ve smyslu § 7 zák. č. 68 z r. 1922, jsou podle odst. 7 téhož

§ výlučně soudy příslušny rozhodovati také o všech sporných otázkách, jež se týkají výše úplaty, kterou má pachtýř plniti v základě pachtovního poměru upraveného § 7.

Při tomto právním názoru setrvává nss i v tomto případě. Ježto pak, jak bylo oznámeno, mezi st-li a majitelem pozemků vzešel pachtovní poměr ve smyslu § 7 cit. zák., náleží i řešení sporu o výši úplaty za užívání a zorání pozemků, o něž jde, výlučně řádným soudům a nebyl v daném případě pachtovní výbor výbec příslušným, aby o sporu tom rozhodoval. Učinil-li tak přece, jest jeho výrok aktem úřadu nepřislušného a tedy aktem zmatečným a rovněž i výrok žal. úřadu tento zmatečný akt potvrzující.

K zmatečnosti nař. rozhodnutí, zakládající se na nepřislušnosti úřadu, musí však nss přihlížeti z povinnosti úřední. Slušelo tedy z tohoto důvodu zrušiti nař. rozhodnutí podle § 7 zák. o ss jako nezákonné, aniž se mohl nss zabývati jednotlivými námitkami stížnosti.

Č. 3791.

Živnostenské právo. — Administrativní řízení:
I. Živnostenské společenstvo nemá nároku na to, aby rekurs, ke kterému nebyl přiložen výpis z protokolu o usnesení výboru nebo hromady společenstevní o podání rekursu, mu byl vrácen k doplnění. — II. Na doplnění formálního nedostatku rekursu, které se stalo v dodatečném podání po uplynutí rekursní lhůty, nelze bráti zřetele.

(Nález ze dne 21. června 1924 č. 11.250.)

Prejudikatura: Boh. 69, 1145 adm. a jiné.

Věc: Společenstvo hostinských a výčepníků v Ž. proti ministerstvu obchodu o náležitosti odvolání.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: ¹⁾ — — — — —

Pokud stížnost poukazuje na to, že společenstvo v dodatku k odvolání z výměru první instance napravilo onu formální vadu rekursu, jest k tomu podotknouti, že soud nemohl shledati v tom, že žal. úřad k onomu dodatku nepřihlížel, ani vadu řízení, ani nezákonnost již proto, poněvadž dodatek ten podán byl teprve po uplynutí lhůty odvolací.

Č. 3792.

Domovské právo: I. Kdy nepřetrhuje a kdy přetrhuje dobrovolný odchod z místa pobytu desítiletou vydržecí lhůtu pro nabytí práva domovského? — II. Podle zákona domovského jest bydliště manžela (otce) směrodatné pro bydliště rodiny, nikoliv opačně.

(Nález ze dne 23. června 1924 č. 13.915/23.)

¹⁾ Důvody obdobně jako při Boh. 1145 adm.